

WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI

(druga izba)

z dnia 16 września 2004 r.

w sprawie C-329/02 P: SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), ⁽¹⁾

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — „Sat.2”)

(2004/C 273/04)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie tymczasowe; ostateczna wersja tłumaczenia zostanie opublikowana w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości”)

W sprawie C-329/02 P, mającej za przedmiot odwołanie do Trybunału Sprawiedliwości wniesione na podstawie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości dnia 12 września 2002 r. przez SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH, zarejestrowaną w Moguncji (Niemcy) (pełnomocnik: R. Schneider, adwokat) przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (pełnomocnik: D. Schennen) Trybunał Sprawiedliwości (druga izba) w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), R. Schintgen, F. Macken i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: F.G. Jacobs, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał dnia 16 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1. wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 lipca 2002 r. w sprawie T-323/00 SAT.1 v OHIM (SAT.2) [2002] ECR II-2839 zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd Pierwszej Instancji uznał, że Druga Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego odmawiając w decyzji z dnia 2 sierpnia 2000 r. (sprawa R 312/1999-2) rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego znaku słownego 'SAT.2' dla usług sklasyfikowanych w zgłoszeniu jako związanych z emisją satelitarną, czyli usług, do których nawiązuje pkt 3 wyroku będącego przedmiotem sporu, i do których Sąd Pierwszej Instancji nie odniósł się w pkt 42 tego wyroku;
2. decyzja Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 sierpnia 2000 r. zostaje uchylona;
3. Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) zostaje obciążony kosztami powstałymi w wyniku postępowania odwoławczego, jak również postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 289 z 23.11.2002.

WYROK TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

(trzecia izba)

z dnia 16 września 2004 r.

w sprawie C-366/02 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Halle [Niemcy]): Gerd Gschoßmann przeciwko Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd ⁽¹⁾

(Wspólna polityka rolna — Rozporządzenia [EWG] nr 1765/92 i [WE] nr 1251/1999 — Regulacja dotycząca systemu wsparcia dla producentów roślin uprawnych — Rekompensata za obszary przeznaczone pod rośliny uprawne lub odłogowane — Wylączenie gruntów będących „trwałymi plantacjami” — Pojęcie)

(2004/C 273/05)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie tymczasowe; ostateczna wersja tłumaczenia ukaże się w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości”)

Dnia 14 października 2002 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 234 WE, złożony na skutek postanowienia Verwaltungsgericht Halle (Sąd Administracyjny w Halle) (Niemcy) z dnia 30 września 2002 r. w postępowaniu pomiędzy Gerdem Gschoßmannem a Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Süd (Urząd do spraw rolnictwa i nowej organizacji pól) (sprawa C-366/02). Trybunał Sprawiedliwości (trzecia izba) w składzie: sędzia A Rosas pełniący funkcję prezesa trzeciej izby oraz R. Schintgen (sprawozdawca) i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 16 września 2004 r. wyrok, którego rozstrzygnięcie brzmi następująco:

1. Art. 9 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1765/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych oraz art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1251/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ustanawiającego system wsparcia dla producentów niektórych roślin uprawnych należy interpretować w ten sposób, że dla wylączenia gruntów będących „trwałymi plantacjami” od rekompensaty nie jest konieczne, aby obszary te były zagospodarowane, szczególnie aby zastosowano środki owadobójcze lub dokonano zbioru.
2. Art. 9 rozporządzenia nr 1765/92 oraz art. 7 rozporządzenia nr 1251/1999 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku produkcji jabłek wykorzystywanie gruntów jako trwałej kultury kończy się wtedy, gdy drzewa owocowe wykarczowano, nawet, gdy nie zostały one jeszcze usunięte. Jakkolwiek, podjęcie decyzji o wykarczowaniu drzew, jeśli nie zostanie ono przeprowadzone, nie zmienia faktu wykorzystywania gruntu jako trwałej plantacji.